

at her fordeler vi erfaringerne på fællesnordisk plan.

Kl. 15.25

Når det gælder udviklingen på en række områder, kan det også være fornuftigt at se på, hvad vi kan gøre på fællesnordisk plan. Som et konkret eksempel har vi jo under en debat her i Folketinget, hvor vi diskuterede den omsiggribende seksualisering af det offentlige rum, fået løftet problemet op på nordisk plan, så man nu laver en fælles nordisk forskning i: Hvor omfattende er problemet egentlig? Hvad betyder det for de unge og deres udvikling af kønsroller og den måde, de opfører sig over for hinanden på? Og hvad kan vi eventuelt gøre for at bekæmpe problemet?

Det kunne også ses i praksis, da vi havde et seminar om problemet på det sidste møde i Nordisk Råd og efterfølgende, hvor jeg selv deltog i en konference i Fællessalen om problemer med voldtægt og sexchikane i Danmark. Her kunne man fortælle om de erfaringer, der er gjort i de andre nordiske lande, og hvad man helt konkret gør på forskellige områder, så det kan virkelig have betydning for udviklingen i de enkelte nordiske lande, at vi snakker sammen. Det er noget, der ikke kan måles og vejes, men som har stor betydning for det daglige politiske arbejde.

Forholdet til Vestnorden er også begyndt at blive prioriteret lidt højere rundtomkring, og det fremgår også af ministerens redegørelse, at det skal prioriteres. Jeg håber, som hr. Kristen Touborg også var inde på, at ministeren vil fortælle lidt om, hvad ministeren og regeringen agter at gøre ved det helt konkrete problem med, om man overhovedet kan besøge hinanden i de vestnordiske lande. Det må blive muligt at rejse direkte mellem de vestnordiske lande. I dag er det besværligt, fordi man skal via København for at komme fra det ene sted til det andet, og det er ikke ligefrem befordrende for samarbejdet.

Det fører mig videre til Ungdommens Nordisk Råd. Vi har jo det problem, at hvis vi gerne vil have nogle til at fortsætte det nordiske samarbejde, skal vi også gerne have ungdommen engageret, og jeg håber, at den meget spæde start, den danske delegation har taget med at få en bedre kontakt til dem, der arbejder i Ungdommens Nordisk Råd, kan blive udviklet, så vi kan få nogle af de punkter, der vedrører de unge, på dagsordenen, så de også kan se nytten af at have et nordisk samarbejde. Men heri ligger også, at det er væsentligt, at de også alle sam-

men har mulighed for at deltage – at det ikke kun er dem, der bor i storbyerne, men også dem, der bor i udkantsområderne, der får mulighed for at deltage.

Til sidst vil jeg gerne spørge ministeren, hvad der ligger i det, der står om kulturen i redegørelsen. Hvad er det, den danske regering lægger op til på kulturområdet på nordisk plan?

Helt generelt: Ligesom jeg startede med at spørge om det, vil jeg gerne spørge afslutningsvis, for at ministeren ikke skal glemme det: Der står i ministerens redegørelse, at nordisk samarbejde er en selvfølgelig del af næsten alle dele af samfundslivet. Hvad er det, der ikke er omfattet? Er det den danske regering, eller vil det nordiske samarbejde også fremover være en naturlig del af den danske regerings liv?

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er det fru Betina Hoffmann som ordfører.

Betina Hoffmann (KRF):

Tak til ministeren for en grundig redegørelse.

I Kristeligt Folkeparti prioriterer vi det nordiske samarbejde meget højt, og vi ser også gerne, at det generelt bliver højt prioriteret for at sikre, at det får en både folkelig og parlamentarisk forankring.

Det er især vigtigt for os at sikre den folkelige forankring. Vi ser sagen i det perspektiv, at de fundamentale områder som uddannelse, kultur og arbejdsmarked er vigtige, da det især er her, den folkelige forandring opstår. Det er især her, den enkelte borger møder samarbejdet helt konkret.

I flere år er der efterhånden blevet arbejdet med at identificere de grænsehindre, som også er omtalt i redegørelsen. Derfor synes vi, det er på tide, at der kommer nogle meget konkrete resultater ud af det arbejde.

Samarbejdet kan sagtens tale at blive uddybet på de enkelte områder. Selv på kerneområderne, som jeg skitserede tidligere, er der stadig hindringer til trods for mange års intenst samarbejde, og derfor afventer vi med spænding de konkrete resultater, der vil komme.

Ligestilling har fået en meget betydelig vægt i redegørelsen. Ikke kun set i perspektivet af, at der findes et fænomen som f.eks. kvindehandel, er det også rigtigt, sundt og nødvendigt, at vi samarbejder på det område.

Kl. 15.30

Vi kan lære rigtig meget af de andre lande og af de nordiske naboer, der på mange områder